

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det koster ey for megen striid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det koster ey for megen striid", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 201*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid101637/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Hvor yndeligt og lifligt er det dog,
 At have JESUM selv til arv og eye,
 Og vidre kand jo ingen ønsker gaac,
 End GUD at faae ;:

8. Op, op min siel bliv ikke traet,
 Al mørkheds vold og magt at giennembyrde!
 Hvad klager du, din evne er saa slet,
 Betænk din kraft, som GUD dig lader byde,
 Betænk, at slippe ind ad himlens dør,
 Hvor got det gjør ;:

Nr. 202.

Det koster ey for megen striid,
 En himmel-sindet christen siel at blive;
 Thi er vort kjød skjønt ikke mildt og blid,
 Naar hun i Christi dødt sig hen skal give,
 Saa giver GUD den Gud-hengivne aand
 Dog overhaand,
 Dog overhaand.

2. Gjør som et barn, og leg dig ned
 I JESU skjød og hertens hulde arme,
 Hand skal dig som et barn med kierlighed
 I sine vunders lye snart giennemvarme,
 Mon det er svart, naar man er ham saa nær,
 At faae ham kier? ;:

Nr. 202. *LII-7.*

8, 3: *hvad*] hvorior. — 8, 4: Lk. 24, 49; Ef. 1, 19; b[ede] l[ib]yde.
 Nr. 202. Oversættelse. Es ist nicht schwer ein Christ zu seyn, C. F. Richter, Schr. s. 1070. Se under nr. 201. Salmen er hos Brorson i højere grad end hos Richter lieven en Jesus-salme; bortset fra omtalen af Kristi død i 1, 4 og måske et vers (hø) i 2, 3 er det Paderen, Richter taler om, medens Jesus hos Brorson har en betydningfuld plads i 2, 2; 5, 4; 8, 4. — 1, 1-2: Originalens begyndelseslinje svarer usædvanlig bedre til salmens indhold end disse to linier; for salmen går vers for vers ud på at skildre gudstorbøddet som noget simpelt og let: en tillidsfuld overgivelse til Gud, som i sin nåde bringer alt det svære i orden. — 1, 3: *h[er]*] Begrundelsen må være tænkt sådan: Den striid, det koster, er ikke for dyr en pris; Gud sørger nemlig for, at sejren trods alt bliver næt; skjønt] end. — 1, 4: se under nr. 201, 1, 4. — V. 2: Hr. Mk. 10, 13-16. — 2, 1: *leg!* læg. — 2, 2: *huldr]* kærlige, milde. — 2, 4: i sine vunders lye] under personlige, og syndsfortædelsen.

3. GUD intet ont dig gjøre vil,
Men al din vee, den gjør din egen ville;
Byd GUD dit arme bange hierte til,
Haand skal det snart med trøst og glæde stille,
Giv GUD din vilje, al din vilje, snart,
Saa er det klart .:.

4. Kast al din frygt og banghed hen,
Hvad skal den meer dit arme hierte plage?
Væk op dit sind til hiertens fryd igien, 406
Hvo vilde her i naadens tiid forsage,
Siig: fader! tag mit hiertes trængsel bort,
Saa er det gjort .:.

5. Vær stille i taalmodighed,
Naar du din faders hielp ey strax kand finde,
Forsæc du dig, saa gaa den vey du veed,
Og lad dig strax i JESU blod forbinde,
Saa er din feyl, og hvad du har forseeet,
Som aldrig skeet .:.

6. I troen lad dit hierte roe,
Naar trængsels nat og mørkhed dig vil dække.
Din fader kand du altid sikker troe,
Lad dig kun ingen vind og fare skrekke,
Ja seer det suurt og mørkt i hver en krog,
Saa troe kun dog .:.

7. Saa skal dit lys igien opgaae,
Og solen skinne efter nattens skygge,
Hvad du har troet skal synlig for dig staae,

3,2: *din egen vilje*] *din egen-vilje* *HP*; *din egen-vilje* *J*; orig.: dein eigener wille.
3,5: *vilje*] *vilje* *J*; 6,1: *roe*] *Roe* *I*; 7,3: *troet*] *troed* *HP*.

3,4: *stille*] berolige. — 4,1: *hen*] bort. — 4,2: *hvad*] hvorfor. — 4,4: *forsæc*]
tabe modet. — 5,4: *i JESU blod forbinde*] Forseelsen har givet sjelen et sår, som
må forbindes, og Jesu blod er tænkt som den legende salve, jfr. 1 Joh. 1,7. —
6,1: *roe*] hvile (verbun); orig.: lass' nur dein hertz im glauben ruhn. — 6,4:
vind] stormvejr. — 6,5: *seer det*] ser det ud. — 7,1-3: Der tænkes næppe på
hindens salighed; men det, der loyes, er, at der efter den periode, da trængsels-
mørket rådede, skal komme en lysere tid, hvore sandheden af det, man stode på,
har stadfæstet sig.

Paa GUD du kand frimodig altid bygge,
 En christen i en salig tilstand staaer,
 I hvor det gaacr :,:

8. Op op, min aand, i haab og troe
 Saa sød en GUD dig plai at overgive,
 Gak ind, min siel, og nyd den søde roe,
 Din JESUS skal din trang saa let fordrive,
 Med al din nød dig i hans arme kast,
 Hand holder fast :,:

Nr. 203.

Nærmer kun eder, spot, jammer og nød,
 Kommer tillige
 Mod os at krige,
 Her er GUDs tempel og himlenes rige,
 Mægtig at tage mod blodige stød.
 Nærmer kun eder, spot, jammer og nød.

407 2. Elskende siele er alting en lyst,
 Giftigste huc,
 Hedeste hue
 Kand dem fra striden ey skrekke og true,
 Himlen de bære i hiertc og bryst.
 Elskende siele er alting en lyst.

3. Haabet hun triner i sikkerste spor,
 Midt i sin møye
 Har hun et øye
 Altid paa kronen, som staaer i det høye.

Nr. 203. *H¹⁷*. Variationer fra en håndskreven form bliver meddeelt i et tillæg.

7, 8: (hvor? hvordan end. — 8, 2: plai! fuldt ud. — 8, 4: [trang] trængsel. — 8, 5-8, der i originalen lyder: Die sorg und last wirft nur getrost und kühn Allein auf ihn, har fået en større lydte, særlig ved den betydningstuede tilføjeelse: Hand holder fast.

Nr. 203. Overanstelse. Näherst euch immer, schmerz, mangel und schmach, J. A. Rolke, Schr. s. 838. Gengivelsen er til dels ret fed. — 1, 2: tillige! sammen. — 1, 5: mægtig af! i stand til at. — 2, 2: giftigste huc! hue, som udskyder forgiftede pile. — 3, 2-4: Joh. Ab. 3, 10; 3, 11.